

spousty lyžařů a snowboardistů, se mnoho lidí stěhuje doleva. Pojedme tedy za nimi. Sjedeme kousek k restauraci Ledový hřeben (Eisgrat) a červenou sjezdovkou pod stejnojmennou kabinou až k mezistanici údolí lanovky ve Fernau. Tady si klasický sjezdař užije nejvíce z celého Stubaiského údolí. Je dlouhá, neustále se mění její směr i sklon, na trase čeká několik terénních zlomů a nenadálých zúžení.

Z Fernau vyrazíme nahoru vlekem na Panenskou chatu (Jungfrauhütte), kde přestoupíme na sedačku Fernau a pokračujeme dalším vlekem na Kavčí sedlo (Jochdohle). Jsme tady nejvyšší, kam se dostaneme vlekem, ve výšce 3150 metrů nad mořem. Na svazích hory Lopata (Schaufelspitze) se můžeme najít v nevelké hospodě a vyrazit na dlouhý sjezd podél lanovek a vleků, kterými jsme se sem dostali.

Po celodenním lyžování domů

Na svazích Lopaty si ještě můžeme vybrat modrou, červenou i černou variantu, dále se jede už jen po široké modré. I ta má však odpovídající půvab. V době, kdy už bolí z celodenního sjezdování nohy, poskytují příjemné svezení bez nepříjemných záludností. A při tom to není žádná trať pro turisty-běžkaře, protože stále svižně míří do údolí.

Kromě pár menších vleků a lanovek jsme projeli celý areál a můžeme sjet na mezistanici Fernau a nechat se odvézt k parkovišti.

Něco jiného než sjezdovky

Kdo má rád něco speciálního, může si na Stubai užít také. Králem mezi stubaiskými sjezdy je téměř neupravovaná desetikilometrová trasa zvaná Divoké jámy (Wilde Grub'n). Na trať by se mělo vydávat nejméně tříčlenné družstvo, protože mnoho lyžařů tudy nejedí.

Druhý terénní sjezd zvaný Fernauská stěna (Fernaumauer) je sice o něco kratší, ale zato nezůstává nic dlužen svému jménu. Nejdříve lyžaři sjíždějí od Lopaty prašanem po lehce skloněném ledovci, ale jak se dostanou na kamennou morénu, klíčkují mezi obrovskými balvany ve svahu prudkém tak, že mají co dělat, aby se na něm vůbec udrželi. Na podzim také pozor na ledovcové trhliny, které se po příjemném sjezdu najednou zjevují v celé své obludnosti.

Oblíbené jsou také nepřilísnáročné lyžařské turistické trasy na sedla mezi Divokou špičkou (Stubai Wildspitze), Prašanovým štítem (Daunkogel) a Prašanovou skálou (Daunkopf). Na turistických lyžích alpského typu s nalepenými stoupacími pásy nebo na sněžnicích a se snowboardem na zádech se tam jde obvykle půl dne. Odpoledne se sjíždí dolů.

Ve výšce dvou a půl tisíce metrů je k dispozici také perfektně upravený tříkilometrový běžecký okruh okolo lyžařského komplexu Kamzíčí zahrada. ●

Jakub Turek
jakubturek@seznam.cz

Když lyžování omrzí

Když je ošklivé, nebo se už nechce lyžovat, je nejlepší sjet do Innsbrucku. Nechejte ale auto u penzionu a sedněte na tramvaj, protože v historickém centru zřejmě neodoláte dvěma místním specialitám. Do kornoutu si koupíte horké kaštiny a do kelímku si necháte nalít svařené víno, neboli glühwein. Ta hodinka jízdy ve svérázném dopravním prostředku za to stojí. Nemůžete samozřejmě vynechat krátkou procházku centrem, kde každý turista obdivuje úzké zdobné rokokové uličky. Za návštěvu však určitě stojí i františkánský kostel. V jeho hlavní lodi stojí proti sobě dvě řady bronzových šlechticů v nádhavné velikosti, kteří měli k městu nějaký vztah. Nejpopulárnější figurou je sám zakladatel habsburského rodu císař Rudolf. „Která žena v Tyrolsku

chce otěhotnět, musí mu sáhnout do rozkroku,“ s gusem vysvětluje nabýskané místo pod Rudolfovy brnění každá průvodkyně.

V nedalekém kostele svatého Jakuba je k vidění světoznámá oltářní Cranachova Madonna. Po návštěvě duchovních památek lze mysl osvěžit v zoologické zahradě. Jede se do ní vysoko nad město lanovkou, a tak nepřekvapí, že je zaměřena na alpské živočichy.

„Jsme hrdí na sedmdesát druhů alpských ryb v akváriu,“ říká ředitel Michael Martys. Má k tomu důvod, protože kvůli změnám životních podmínek se dnes v alpských řekách běžně vyskytuje pouze desetina z nich. Ředitel zároveň připomíná, že většinu návštěvníků zajímají spíše medvědi, bobři, vydry, kamzíci a kozorožci.

Ceny

- Dvoudenní **permanentka** přijde na 60,50 eur. Děti do deseti let lyžují na ledovci zdarma.
- **Lyže** si lze půjčit v přepočtu od 250 do 700 korun, snowboard od 400 do 700 korun na den. Nezáleží jen na kvalitě výbavy, ale také na místě, kde stojí půj-

čovna. Nejlevnější jsou v Innsbrucku, dražší v obcích Stubaiského údolí a nejdražší je v exkluzivní půjčovně přímo na ledovci.

- **Krátký zájezd** s jedním ubytováním a dvoudenní permanentkou se dá koupit za necelých pět tisíc korun.

Informace

Informační kancelář pro dovolenou v Rakousku – česky: www.rakousko.com

Lyžařské středisko – německy a anglicky: <http://www.stubai.gletscher.com>

Turistické, horolezecké i skialpinistické průvodce a publikace pro lyžaře i milovníky sněžnic mají ve velkém výběru knihkupectví v Innsbrucku a Fulmpes.

Snímek: Tirol Werbung